

PREZES RADY MINISTRÓW

24 GRU 2014

Poznań, dnia 27 grudnia 2014 r.

Szanowni Państwo,

bardzo dziękuję za zaproszenie na centralne uroczystości obchodów 96. rocznicy wybuchu Powstania Wielkopolskiego. Żałuję, że nie mogę osobiście uczestniczyć w tym wydarzeniu, ważnym dla Wielkopolski i całego Kraju. Organizatorom uroczystości pragnę wyrazić głęboką wdzięczność za upamiętnienie jednego z najbardziej udanych polskich powstań, które w istotny sposób wpłynęło na bieg naszej historii.

Ze wzruszeniem i dumą myślę dzisiaj o grudniu 1918 roku, kiedy wielkopolanie z wielką determinacją i odwagą podjęli walkę o prawo do bycia Polakami. Był to dla nich ostatni, najbardziej dramatyczny etap trwających od czasów zaborów zmagani o zachowanie własnego języka, pamięci, obyczaju i religii, własnej tożsamości. Do codziennej polszczyzny weszło na stałe określenie tej walki – „najdłuższa wojna nowoczesnej Europy”. Prowadzono ją przez budowę stabilnej gospodarki, tworzenie spółdzielni kredytowych, modernizację rolnictwa i troskę o edukację. W Wielkopolsce powstało nowoczesne społeczeństwo, zwarte, świadomie pielęgnujące swoją tradycję. Bez niego triumf powstania nie byłby możliwy.

Poznaniacy dobrze zdawali sobie sprawę z siły Niemców, którzy na przełomie wieku dziewiętnastego i dwudziestego mieli najlepszą w Europie armię, znakomite uniwersytety, sprawnie działającą administrację i rozwiniętą infrastrukturę. Kiedy doszło do wybuchu powstania, pracowici i sumienni wielkopolanie bili się z taką samą zaciętością i skutecznością, z jaką wcześniej konkurowali z Niemcami na polu gospodarczym. Żołnierze poznańscy cieszyli się zasłużoną sławą, którą później potwierdził jeszcze ich udział w powstaniach śląskich czy wojnie polsko-bolszewickiej. Bez sukcesu Powstania Wielkopolskiego nie byłoby II Rzeczypospolitej takiej, jaką znamy.

Wszystkim uczestnikom uroczystości przesyłam gorące pozdrowienia.

Ewa Kopacz